

לדעת תנא קמא, בכל השנה כולה, כהן גדול וכהן הדיוט שווים בדבר זה, שעולים במזרחו של כבש, ויורדים במערבו.

ואין יוצא מכלל זה, אלא כהן גדול ביום הכפורים, שהוא עולה באמצע הכבש, ויורד באמצעו, להראות כבודם וחיבתם של ישראל, שהוא שלוחם ועושה עצמו כבן בית.

ולדעת רבי יהודה, כהן גדול, אף בכל ימות השנה, עולה באמצע הכבש, ויורד באמצעו, משום כבודו, להראות חשיבותו, שהוא כבן בית.

קידוש ידים ורגלים של כהן גדול

כל הכהנים, קודם עבודתם במקדש, טעונים רחיצת ידיו ורגלים, שנאמר "וְעִשִּׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכֵן נְחֹשֶׁת לְרַחֵצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בְּיַד אֶהָל מוֹעֵד וּבְיַד הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם. וְרָחֲצוּ אֶתְּרֵךְ וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יָדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם" (שמות ל"ח-ל"ט).

ולדברי הכל, כל הכהנים, היו רוחצים ידיהם ורגליהם מהכיוור.

וכמו כן, לדברי הכל, ביום הכפורים, כהן גדול לא היה רוחץ ידיו ורגליו מהכיוור, אלא היו מביאים לו קיתון של זהב^נ, וממנו היה רוחץ, [להראות חבתם של ישראל ששלוחם מכובד].

אבל נחלקו חכמים, במה כהן גדול רוחץ ידיו ורגליו בשאר ימות השנה.

^נ דאמר בפרק שני דזבחים, דבכל כלי שרת מקדש, דכתיב "וירחצו" לרבות שאר כלי שרת. ריב"א. [תוס'].